

A szeretet diadala

Köszöntés: „Fölkel az Isten! Ó, Isten, amikor elindultál néped előtt, amikor vonultál a sivatagban, (Szela) rengett a föld, csepegett az ég is Isten színe előtt, még a Sínai is, az Istennek, Izráel Istenének színe előtt. Hirdessétek Isten hatalmát, fenségét Izráelen, erejét a fellegekben! Legyen áldott az Isten (Zsolt 68,1.8-9.29.36b)!” Ámen.

Gyülekező ének: 326: 1-3: Dicsőség mennyben az Istennek...

Fennálló ének: 324:1: Örvendjetez keresztyének...

Fő ének: 324:2-4: A Megtartó ma született...

Előfóhász: Ma este megtudjátok, hogy az Úr hozott ki benneteket Egyiptom országából. Reggel pedig meglátjátok az Úr dicsőségét. „Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk őt (IIMóz 16,6-7; Mt 2,1b-2).” Ámen.

Lekció: Lukács evangéliuma 2, 1-14

„Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljetez, mert íme, hirdetez nektez nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektez, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakaratz.”

Előíma

Köszönöm Istenem, hogy most már tudom, mit szántál nekem és minden embernek ezen a földön: a te gazdag és életerős szeretetedet. Hála z vagyok Istenem, hogy ezen az ünnepen ma is kereshetlek Téged, és tudom, hogy Te is kutatod elmémet, szívemet és egész bensőmet. Könyörgök drága Uram, vonulj be

oda, ahol nagyon hiányzol, oda ahol lelki nélkülözés van, oda, ahol lelki kenyérre vágnak, oda, ahol lélekben fáznak. Szeress Istenem, örökkévaló Atyám, hogy lássalak, hogy haljalak, hogy jelenlétedben ma is megfürödjek. Ujjong ma a szívem és lelkem, amikor zengve szól az angyali ének, s áthat minden messzeséget a hírhozó égi szó: Isten emberré lett! Ujjong a bensőm, hogy mindez az enyém is, és nincs szó, amely kifejezhetné szívem háláját. Áldj meg most élő Igéddelel, hogy Rád találjam a kenyérben és a borban. a férfiban és a nőben, a gyermekben és az aggastyánban, mindabban, ami vagyok, és amim van Krisztus, az én drága Megváltóm által. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 313:7-8: Én úr, Ő pedig lett szolga ...

Textus: Pál apostol Rómaiakhoz írott levele 8, 37-39

„De mindezekkel szemben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.”

Jézust Ünneplő, élő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Gyermekkoromban, szülőfalum templomában, a vajáni református templomban olyan erő volt a karácsonyi templomi szavalatokban, a közös éneklésben, a lelkipásztor és a presbiterek által vezetett szentesti kántálásokban. Amikor szánkón a kicsik, két lábon a nagyok elvonultunk egy-egy ház előtt, az emberek nem bámultak, hanem könnyes szemmel velünk együtt énekeltek, amit az angyalok hirdettek: *„Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában (Lk 2,10-11).”* Mindnyájan tudtuk, hogy ez nem a mi erőnk, ez nem a mi diadalunk, ez nem a mi énekünk, hanem Isten leküzdette mindazt, ami elválasztott Tőle. Ő diadalmaskodott rajtunk és bennünk. Ez nem karácsonyi hangulat, ez nem az elmúló karácsonyi érzés, amiről Juhász Gyula vissza-visszatérően ír Karácsony felé című versében: *„Ilyenkor decemberben.”*

Isten az *„ilyenkor”*-t áldással koronázta. Bevonult, és megmutatta, hogyan lehet szeretni. Diadalmasan felvonult a betlehemi mezőkön fényességben és

kijelentette, hogy lehet, sőt kell etetni egymást. Diadal, amelynek egyetlen egy célja van, hogy végtelenül szeressen. Diadal, amely nem harc, háború nyomán, hanem egyedül a hűség nyomán jelent meg. Diadal, amelynek nincs köze emberi akarathoz, fölényeskedő hatalomhoz, hanem egyedül a szerető Istenhez. Ahhoz az Úrhoz, aki minket szeret. Téged és engem. Isten diadala, hatalmának a kijelentése éppen a Jézusban megjelent szeretet. Titus, Constantinus és Lucius Septimus Severus Romában található diadalívei, a londoni Marble Arch, az ausztriai II. Constantinus diadalíve, a montpellier-i és a híres párizsi diadalív, vagy épp a Vácott felállított Mária Terézia tiszteletére emelt Kőkapu a 18. század második felében az emberi csatározások végtermékei, de Isten nem hadakozik senkivel, csak csendesen bevonul. Jön és elfoglalja méltó helyét első karácsonyon ezen a földön és teszi ezt oly egyszerű módon: Áldott Egyszülött gyermeke által. Isten azzal a nemes egyszerűséggel érkezik, hogy szeressen és lehajoljon a mindenkori emberhez. Pál apostol azonban tudja, hogy vannak az ember életében helyzetek, körülmények, amikor ez a szeretet elhomályosodik. Az ő életében is jelen voltak ezek és az első karácsonyon is megjelentek. Tudja, ahány ember, annyi féle szív. Tudja, ahány féle szív, annyi féle élethelyzet. Tudja, ahány féle élethelyzet, annyi lehetőség. Karácsony a szeretet diadalának az ünnepe, de vannak helyzetek, amikor ez a szeretet elhalványul. Pál apostol is felsorolja őket. Az első páros a halál és az élet. Bizony mindkettőnek nagy szerepe van a mindennapjainkban. Az én gyermekkori karácsonyi ünneplésembe is beopta magát, amikor édesapám beteg volt. Volt egy karácsony, 1995 karácsonya, amikor nem tudtunk menni sem templomba, sem fellépni a húgossal bizonyoságot téve a megszületett Megváltóról, mert mindnyájan aggódtunk apáért. Az egész család látta a családfő szenvedését. Az egész család látta az életnek a hanyatlását és a halál fokozódó jelét. Érezhető volt a feszültség. Érezhető volt a békétlenség. Érezhető volt a nyugtalanság. De épp a legfontosabb hiányzott: az Isten mindeneken diadalmaskodó szeretete. Hiányzott, mert a mennyei Atyáról levett

tekintet a földi atyára összpontosult. A második páros angyalok és fejedelmek. Az első karácsonyon is volt részük a pásztoroknak angyalokban, és a napkeleti bölcseknek fejedelmekben. Angyalok elősegítették a szeretet megjelenését, sőt túlfűtött örömmel fokozták azt, míg Nagy Heródes ambíciói a betlehemi gyermekgyilkosságokba torkollottak. Angyalok és fejedelmek azonban nem állíthatták meg azt a csodát, ami által Isten megdicsőítette önmagát. Az angyal elindít, a hatalmaskodó megfékez. Az angyal gondolkodóba ejt, mint a pásztorokat: „Menjünk el mi is...”, az erőszakoskodó azonban hízeleg, és közben azt kívánja, hogy légy az ő besúgója és támogasd földi királyságát.

A harmadik páros jelenvalók és eljövendők. A jelen és a jövőtől való félelem olyan hatalmak, amelyek megkönyékezik életünket. Az aktuális állapot, nagyon befolyásol bennünket. Hangulatemberekké váltunk. Csapkodunk, kiabálunk, vagy épp elhalkulunk, és teljes némaságba zárkozunk. A holnap aggodalma pedig görcsössé teszi cselekedeteinket. Megváltozott családi állapotok, kirepült gyermekek, üresen maradt fészkek és helyek. Jelenvalók és eljövendők. Szépen példázza a bibliai agg Simeon és Anna ezeket a helyzeteket, akik előrehaladott koruk miatt sem aggódtak, nem voltak elkeseredve özvegyi sorsuk miatt, Krisztusi látásukat nem homályosította el fizikai látásuk, mert ők meglátták életükben a csodát. Jézus diadalmaskodott életük fölött. Krisztus jelenvalóvá és élethordozóvá vált számukra. A negyedik páros a magasság és a mélység. Magasság, amelyből le lehet zuhanni, és mélység, amelyből ki lehet kerülni. Két nagy ellenpólus, amely csak az embert környékezi meg. A karácsonyi történet is Isten magasságára és az ember mélységéről szól. A mennyei és a földi csatorna félúton való találkozásáról. Isten ugyanis minden magasságot leküzdött, hogy az emberi mélységben legyen életkedv, legyen öröm, legyen vígság, legyen békesség, legyen szeretet. Legyen. Az utolsó pedig a teremtmény. A legnagyobb akadálya a nagy diadalnak éppen az ember. Bújjon az akárki személye mögé is, jelen van. Legyen az egy félig terhelt iga: házastárs, vagy épp egy istentagadó

gyermek, vagy épp te magad, aki félsz mindkettőjük véleményétől. Drága testvérem, ne tévelyegj: *„a jó erkölcsöt megrontja a rossz társaság (IKor 15,33).”* Tanítja Pál apostol a Korinthusakhoz írott első levélben. Vajon, téged, drága pozsonyi ünneplő közösség, mi az, ami elválaszt Jézus Krisztustól? Mi az vagy ki az, ami vagy aki nem engedi, hogy a karácsony szeretet diadalmenetében teljesen részt vegyél? Ki vagy mi akadályoz meg abban, hogy te is eljuss Betlehemig és ott örvendezz a földre szállott szeretetnek? Ki az vagy mi az, akinek nem kell az ünnep és téged is másra csábít? Jézus a szeretet ünnepének a diadalát hirdeti. A gyermek nagy örömet szerez nekünk, mert Benne élet van. Az isteni gyermekben mindig élet és önfeletti öröm van, Aki azt hirdeti megjelenésével: *„Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jó akarat (Lk 2,14).”* Az isteni gyermekben nincs félelem, mert a teljes szeretet által kiűzi a mindenkori halálfélelmet és Átala nem uralkodik az emberben senki más csak Ő. Az isteni gyermeket nem az angyali lények és nem is a fejedelmek tartották életben, hiszen Jézusnak ezen a földön angyalok szolgáltak, az Ő éhségét csillapították a nagy kísértések idején (ld. Mt 4,11), és a fejedelmektől is függetleníteni tudta magát, annak ellenére (ld. Lk 13,32), hogy a saját és Péter tanítványa, templomadóját becsülettel megfizette. (ld. Mt 17,24-27)

Az isteni gyermek nem aggódott a jelenvalóért, az ételért és az italért, a ruházatért, nem veszendő dolgokért munkálkodott, mert kérdése megrázóan hatott: *„Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál (Mt 6,25b)?”* De a holnapért sem aggódott, hanem Isten kezéből vette, mert ahogyan hirdette *„azt a napot viszont, vagy azt az órát senki sem tudja, sem az angyalok az égben, sem a Fiú, hanem csak az Atya (Mk 13,32).”* Az isteni gyermek a magasság és mélység kategóriájában pedig nagyot alkotott. Ő *„megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieieké, földieké és földalattiaké (Fil 2,8-10).”* Őbenne valóban

láthatóvá vált a szeretet. Pál apostol is így ismerte meg és neked is megjelenik ma, mint egykor a betlehemi jászolbölcsőben. Holnap az úrvacsorában megjelenik Jézus Krisztusban a mindenkor diadalmaskodó szeretet. Jöjj, és lásd meg, ki feküdt a jászolban, és kinek ácsolták a durva fakeresztet érted és értem. Jöjj, mert a szeretet csak így fog diadalmaskodni az életedben, ugyanis mindezt az Úr féltő szeretete műveli ma is. Ámen.

Utóima:

„Igazság lesz derekának öve, csípőjének öve pedig a hűség (Ézs 11,5).”

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését, aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszástól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik (Tit 2,11-14).”

„Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége a Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké. A Seregek Urának féltő szeretete viszi véghez ezt (Ézs 9,6)!”

„Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében, akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek (Jn 1,12.13).”

„Annak pedig, aki megőrizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel: az egyedül üdvözítő Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által: dicsőség, fenség, erő és hatalom öröktől fogva, most és mindörökké. Ámen (Júd 24-25).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Nagy lesz ő, és a Magasságos Fiának mondják majd; az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak a trónját (Lk 1, 32).”

Áldás: „Megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete. (Tit 3,4).”
Ámen.

Záró ének: 326:4-5: „Ó, Jézus, ne vess meg bennünket...”